

بررسی محتوای برنامه‌های شبکه تلویزیونی ماهواره‌ای بی‌بی‌سی فارسی

* محمد محمدخانی ملکوه * - ابراهیم فتحی *

چکیده

افزایش روزافزون شبکه‌های خبری ماهواره‌ای، حکایت از نقش مهم رسانه‌های جمعی در اطلاع‌رسانی دارد و در این میان، آغاز به کار تلویزیون بی‌بی‌سی با پوشش جغرافیایی سه منطقه فارسی زبان ایران، تاجیکستان و افغانستان، برخی تمایزهای جدی محتواست و روشی را میان این رسانه‌ها و سایر تلویزیون‌های ماهواره‌ای آشکار می‌سازد. شبکه‌ای که آغاز به کار آن را باید موج جدیدی از «جنگ رسانه‌ای نرم» علیه ایران دانست. در این مقاله برای بررسی برداشت‌ها، استنتاج‌ها و پیش‌فرض‌ها در برنامه‌های بی‌بی‌سی فارسی علاوه بر تحلیل محتوا از روش تحلیل گفتمان سود جسته‌ایم. هدف این مقاله این است که با بررسی برنامه‌های فارسی زبان شبکه خبری بی‌بی‌سی به بررسی شیوه‌های مورد استفاده در برنامه‌های تلویزیونی پس بسیم تا دریابیم آنها از چه تکنیک‌ها، رویکردها و... در جهت مأموریت خبررسانی و تبلیغی خود برای جانب مخاطبان استفاده می‌کنند.

واژگان کلیدی

تلویزیون، شبکه‌های خبری ماهواره‌ای، جنگ رسانه‌ای، فرهنگ

*. کارشناس ارشد مرکز تحقیقات صدا و سیما

**. دانشجوی دکترای فرهنگ و ارتباطات دانشگاه باقرالعلوم قم

طرح مسئله

رسانه‌های دنیای امروز نقش بسزایی در پیشبرد برنامه‌های مختلف دولت‌ها دارند و استفاده بهینه و بهنگام از توان آنها می‌تواند میزان «کارایی» دولتمردان را در اجرای سیاست‌های ایشان افزایش دهد. در اغلب رسانه‌های غربی تلاش معناداری برای جهت‌دهی هدفمند به اخبار صورت می‌گیرد. در واقع این رسانه‌ها می‌کوشند با استفاده از ابزار و تکنیک‌های پرهیز از بیان واقعیت، افکار عمومی را به‌گونه‌ای شکل دهند که تأثیر مورد نظر را بر ذهن مخاطب بر جای بگذارد.

امروزه دامنه بخش‌هایی که تحت تأثیر رسانه‌ها قرار می‌گیرند، بسیار وسیع شده است. از سوی دیگر میزان این تأثیرات نیز عمق قابل ملاحظه‌ای یافته است. در این زمینه «مکلوهان» از «ارشمیدس» نقل می‌کند «یک نقطه اتکا در جهان به من نشان دهید تا من توسط آن دنیا را تکان دهم». مکلوهان باور دارد که اگر امروز ارشميدس زنده بود، به‌طور حتم رسانه‌های ما را به انگشت نشان می‌داد و می‌گفت من چشم‌ها، گوش‌ها، اعضا و مغز شما را به عنوان نقطه اتکا به کار می‌گیرم و دنیا را آن‌گونه که مایلم به حرکت در می‌آورم. (مکلوهان، ۱۳۷۷) ورود رسانه‌ها به عرصه سیاست به تدریج تغییراتی را در مؤلفه‌های قدرت ایجاد کرده است. امروزه ما شاهد قرار گرفتن «رسانه‌ها» در فهرست «عناصر قدرت» و در کنار عواملی نظیر اقتصاد، تسليحات، نیروی انسانی و... هستیم و به دلیل ماهیت و نوع اثرگذاری قدرت رسانه‌ها (قدرت نرم) و پیشرفت فناورانه در دو دهه گذشته شاهد حضور همه جایی مجازی^۱ رسانه‌ها هستیم. (ضیائی پرور، ۱۳۸۶: ۲۶)

امروزه تسلط بر رسانه‌ها و خبرگزاری‌ها قدرت عظیم و فوق العاده‌ای را در اختیار بازیگران عمده صحنه سیاست یعنی دولت‌ها قرار داده است به‌گونه‌ای که به خوبی با به‌کارگیری اهرم‌های خبری و اطلاعاتی توانسته‌اند به تغییر باورها و نگرش‌های جمعی یا شکل‌دهی به افکار عمومی ملی یا فراملی اقدام کنند. سوءاستفاده‌های گروهی حکومت‌های قدرتمند از

1. Virtual Ubiquity

ظرفیت‌های بالای رسانه‌ای، می‌تواند منجر به بروز پدیده‌ای در سطوح ملی یا بین‌المللی شود که می‌توان آن را «استبداد اطلاعاتی¹» نامید. (عیوضی، ۱۳۸۷: ۴۵)

امروزه در عصر ارتباطات، جنگ‌ها از جنگ رسانه‌ای آغاز می‌شوند و با جنگ رسانه‌ای ادامه می‌یابند و پایان می‌پذیرند. پیروزی و شکست کشورها در قالب سیاست‌های رسانه‌ای رقم می‌خورد و این رسانه‌ها هستند که پیروزی می‌آفرینند، مغلوب می‌سازند و افکار عمومی را به هر سو که می‌خواهند هدایت می‌کنند. (ترابی، ۱۳۸۵: ۱۲)

جنگ رسانه‌ای در شرایط صلح به صورت غیررسمی وجود دارد و هر کشوری از حداکثر توان خود برای پیشبرد اهداف سیاسی خویش با استفاده از رسانه‌ها، بهره‌گیری می‌کند. جنگ رسانه‌ای ظاهراً میان رادیو – تلویزیون‌ها، مفسران مطبوعاتی و شبکه‌های خبری جریان دارد. اما واقعیت آن است که در پشت این جدال ژورنالیستی، چیزی به نام «سیاست رسانه‌ای یک کشور» نهفته است که مستقیماً با بودجه‌های رسمی مصوب پارلمان‌ها یا بودجه‌های سری سازمان‌های اطلاعاتی و امنیتی و سرویس‌های جاسوسی تغذیه می‌شوند، سربازان جنگ رسانه‌ای متخصصان تبلیغات، استراتژیست‌های تبلیغات بین‌المللی و کارگزاران رسانه‌ها هستند.

جنگ رسانه‌ای، جنگ بدون خونریزی، جنگ آرام، جنگ بهداشتی و تمیز تلقی می‌شود. جنگی که بر صفحات روزنامه‌ها و میکروفون رادیوها، صفحات تلویزیون‌ها و عدسي دوربین‌ها جریان دارد. مردمی که تحت بمباران جنگ رسانه‌ای قرار دارند، حتی ممکن است خود از وجود جنگ سنگینی که بر فضای تنفسی آنها جریان دارد، بی‌اطلاع باشند. هدف جنگ رسانه‌ای، اگر چه در نهایت تغییر کارکرد و عملیات دولت‌های است اما به طرز ملموسی به جای هدف قراردادن مستقیم دولت‌ها، ملت‌ها را هدف بمباران خود قرار می‌دهد. (مولانا، ۱۳۸۲: ۳۹)

این عقیده وجود دارد که اگر بتوان افکار عمومی را نسبت به موضوع یا پدیده‌ای قانع کرد یا به آن، جهت خاصی بخشید، مسلماً دولت‌ها نیز تحت فشار افکار عمومی به آن سمت کشیده خواهند شد.

تلوزیون بی‌بی‌سی فارسی، با آگاهی از چگونگی جنگ رسانه‌ای با زیرکی خاص می‌کشد، با مؤثرترین روش‌های تأثیرگذاری، مخاطبان را به سوی خود بکشاند که دلایل این امر صرفاً سیاسی یا اجتماعی نیست بلکه عوامل دیگری از جمله ویژگی‌های دینی، فرهنگی، زبانی، قومی، تاریخی و ویژگی‌های زیست‌محیطی و کنش‌های بین‌المللی می‌باشد.

از طرفی مسئولان تلویزیون فارسی زبان بی‌بی‌سی در شرایطی پا در عرصه رقابت رسانه‌ای گذاشته‌اند که با اصرار خود بر رویکرد مخاطب‌محوری، بر ارزش و اهمیت اینترنت و دنیای فناوری اطلاعات برای جلب اعتماد جوانان و افزایش شانس وجود تعداد بالای کاربران اینترنتی در ایران، پی برده‌اند. این مهم بهویژه با توجه به اینکه طبق آمارهای رسمی اعلام شده، ایران از حیث رشد وبلاگ‌نویسی در رتبه سوم جهان و از لحاظ رشد وبلاگ‌های با درونمایه کمپین ضدحاکمیتی در رتبه دوم جهان ایستاده، قابل تأمل است. به این ترتیب وجود درصد بالایی از کاربران اینترنت در ایران که البته متوسط سنی شان حاکی از تعلق آنها به گروه نوجوانان و جوانان است، نشان می‌دهد که تلویزیون بی‌بی‌سی از اهمیت «ضریب نفوذ» اینترنت در جامعه ایرانی، بهویژه در میان نسل سوم به خوبی باخبر است و بنابراین با ارتباط تنگاتنگی که میان خود و دنیای اینترنت برقرار می‌کند، ضریب نفوذ خود را نیز در میان جوانان ایرانی افزایش می‌دهد.

تلوزیون فارسی بی‌بی‌سی با استفاده از تجهیزات حرفه‌ای بنگاه سخنپراکنی و نیز حمایت‌های مالی مناسب دولت انگلیس، توانسته است در مدت کوتاهی تمایل بینندگان شبکه‌های ماهواره‌ای را جلب کند. برنامه‌ها در این شبکه به گونه‌ای تعریف شده‌اند که بتوانند پاسخگوی عالیق و سلائق مختلف طیف بینندگان شبکه‌های ماهواره‌ای باشند. (از قبیل پخش برنامه‌های کوک، پرگار، آپارات و...)

تلوزیونی بی‌بی‌سی در سطح محتوایی گاه خود را در پوشش تمرکز بر فرهنگ به جای سیاست نشان می‌دهد و گاه در قالب محتوای جوان‌پسند ظاهر می‌شود. در سطح روشی تلویزیون بی‌بی‌سی فارسی، تمایز خود را عمدتاً با سبک و سیاق جدید و متفاوت اجرای

برنامه‌ها در مقایسه با دیگر تلویزیون‌های فارسی زبان به نمایش می‌گذارد و می‌کوشد، صفت اپوزیسیون را از رسانه خود بزداید و برخلاف تلویزیون‌های مشابه تا حد زیادی از برچسب وابستگی به غرب و یکسویه‌نگری رهایی یابد. این سبک و سیاق متفاوت، در مقوله‌هایی چون استفاده مشهود از قابلیت‌ها و تسهیلات فناوری اطلاعات و ارتباطات، استفاده از روش جدلی به جای القایی، همنوایی و هم‌آوایی میان متن، صدا و تصویر و استفاده از نماها و نمادها به منصه ظهور می‌رسد.

به این ترتیب به نظر می‌رسد با رسانه‌ای طرف هستیم که با برخورداری از شناخت کافی نسبت به حساسیت‌ها و مشخصات اقلیم جغرافیایی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی جامعه ایرانی تجدیدنظری اساسی در محتوا و سبک برنامه‌های خود نموده است و همین مسئله موجب می‌شود تا تأثیرات تبلیغی آن در مقایسه با رسانه‌های مشابه دیگر پیچیده‌تر، خزنده‌تر، عمیق‌تر و طولانی‌تر باشد. به این ترتیب با تحلیل محتوا و گفتمان برنامه‌های تلویزیون بی‌بی‌سی فارسی در یک دوره، برخی از ویژگی‌های خاص این رسانه را مورد تحلیل قرار داده و از این رهگذر می‌کوشد مسئلان اجرایی کشور، اصحاب فرهنگ، قلم و رسانه را به اهمیت ورود به عرصه تولید برنامه‌های جذاب، تأثیرگذار و بازدارنده گرایش جوانان به این تلویزیون فارسی زبان وابسته به دولت انگلیس رهنمون شود.

حال با توجه به مطالعی که در مورد سیاست خبری رسانه‌های خبری به خصوص بی‌بی‌سی ذکر شد، در این بررسی سعی بر آن است تا برنامه‌های فارسی زبان شبکه خبری بی‌بی‌سی را مورد بررسی قرار دهیم تا با مروری بر صورت ظاهری و درونمایه این برنامه‌ها که حاکی از رویکردها، تکنیک‌ها و پندارهای حرفه‌ای گردانندگان آن در مأموریت خبررسانی و تبلیغی این رسانه است، پی به محتوای آن ببریم.

ضرورت و اهمیت تحقیق

امروزه مدیران شبکه تلویزیونی بی‌بی‌سی سعی می‌کنند در پشت تدابیر ارتباطی این

شبکه، یک سنت دیرینه بنگاه خبری یعنی «اعتمادسازی» را از طریق روش‌های گوناگون اعمال کنند. یکی از رویکردهای اصلی شبکه بی‌بی‌سی، تولید برنامه‌های اجتماعی (در متن و بطن جامعه ایران) با اهداف خاصی است به‌گونه‌ای که مخاطب ناخودآگاه احساس راحتی و تفاهم با این شبکه می‌کند. ساخت برنامه‌های مستند، گزارش ویژه، مصاحبه با افراد از طبقات گوناگون و نیز انتخاب سوژه‌های به‌روز از مصاديق این شیوه است. سابقه طولانی و تجربه‌های زیاد بی‌بی‌سی در تولید برنامه برای فارسی‌زبانان و موفقیت‌هایی که این پایگاه خبری در طول حیات خود کسب کرده، همه و همه سبب می‌شود که شبکه تلویزیونی فارسی بی‌بی‌سی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار باشد. در این تحقیق سعی بر آن است تا یکی از شبکه‌های خبری فارسی‌زبان را که به پوشش خبری در مورد ایران می‌پردازد، مورد بررسی قرار دهیم. از آنجا که شبکه خبری بی‌بی‌سی با پخش مدت زمان شش ساعت در روز به پوشش خبری و بیان دیدگاهها، نظرات افراد و کارشناسان مسائل سیاسی، اقتصادی و حقوقی می‌پردازد و همچنین با توجه به نظرسنجی‌های صورت گرفته، شبکه خبری بی‌بی‌سی، بیش از سایر شبکه‌های خبری توسط پاسخ‌گویان مورد توجه قرار گرفته است. (غفوری، ۱۳۸۶) لازم است با توجه به بودجه اختصاص یافته به این شبکه همچنین با توجه به درصد بیننده این شبکه نسبت به سایر شبکه‌های خارجی، به تجزیه و تحلیل برنامه‌های این شبکه پرداخت تا دریابیم چگونه و از چه تکنیک‌ها و روش‌های تبلیغی به کار رفته در جنگ نرم برای اقناع افکار عمومی استفاده می‌شود و چگونه دست به گزینش خبرها می‌زنند، تاکتیک‌های خبری و استراتژی رسانه‌ای این شبکه در مورد مسائل ایران چیست؟ برای بازنمایی آنچه که واقعیت خبری است چگونه عمل می‌کند؟... برای پاسخ به این سوالات نیاز است که برنامه‌های این شبکه از نظر محتوا بی‌بی‌سی مورد بررسی قرار گیرد.

هدف اصلی تحقیق

- بررسی شیوه‌های مورد استفاده در برنامه‌های تلویزیون بی‌بی‌سی فارسی در جذب مخاطب.

سؤالهای تحقیق

۱. هر برنامه به چه موضوع‌هایی پرداخته است؟

۲. هدف اصلی هر برنامه از نظر کارکردهای رسانه چیست؟

۳. چه نوعی از مشکلات ایرانیان در هر برنامه مطرح می‌شود؟

۴. گروه‌های اجتماعی (زنان، جوانان و...) چگونه به تصویر کشیده شده‌اند؟

۵. چه نوع موسیقی پخش شده است؟

با توجه به تعدد برنامه‌های بی‌بی‌سی فارسی، برنامه‌های شاخص (برنامه‌های مورد نظر کارشناسان که بیشتر با مسائل ایران در ارتباط است) به صورت جداگانه بررسی شد و متغیرهای مربوط به محتوای هر برنامه متفاوت از برنامه دیگر، انتخاب شد.

روش تحقیق

در این پژوهش از روش تحلیل محتوای کیفی و روش تحلیل گفتمان استفاده شده است. در انتخاب برنامه‌ها، تلاش شده برنامه‌هایی انتخاب شود که معرف سیاست رسانه‌ای این شبکه و نماینده‌ای از برنامه‌های آن، مخصوصاً در مورد ایران باشد. از آنجا که متغیرسازی برای برنامه‌های موضوعی مانند «به عبارت دیگر، صفحه ۲ و...» به روش کمی قابل ارزیابی نبود به همین منظور از نظرات کارشناسان مختلف در حوزه‌های ارتباطات و علوم سیاسی برای طراحی متغیرهای محتوایی به منظور ارزیابی این برنامه‌ها بهره‌گیری شده است. برای بررسی برداشت‌ها، استنتاج‌ها و پیش‌فرض‌ها در برنامه‌های بی‌بی‌سی علاوه بر تحلیل محتوا از تحلیل گفتمان سود جسته‌ایم.

واحد تحلیل

در این بررسی از دو واحد تحلیل با توجه به نوع روش‌ها استفاده شده است. در تحلیل گفتمان برنامه‌های پرگار، کوک، به عبارت دیگر و صفحه ۲ از واحد تحلیل متن استفاده شده است و با توجه به پیش‌فرض‌ها، انگارها و گفتمان‌ها به تحلیل بافت متن و بافت موقعیتی متن

۱۳۰ ♦ نامه پژوهش فرهنگی

دست می‌یابیم. در روش تحلیل محتوا برنامه نوبت شما از واحد تحلیل موضوع یا مطلب استفاده شده است.

جامعه آماری

جامعه آماری برنامه‌های بی‌بی‌سی فارسی شامل برنامه‌های «نوبت شما، پرگار، کوک، به عبارت دیگر، تماشا، صفحه ۲، آپارات، خبرنگاران، امروزی‌ها، کلیک و تخت‌گاز» می‌باشند.

حجم نمونه

با توجه به نظر کارشناسان در خصوص برنامه‌های شاخص این شبکه که هفتگی است و از آنجا که حجم نمونه برای این تحقیق دو ماه در نظر گرفته شده بود، تلاش شد با توجه به حجم نمونه، دو برنامه یعنی از هر ماه یک برنامه به عنوان معرف، انتخاب و مورد تحلیل گفتمان قرار بگیرد. بنابراین برنامه‌های «به عبارت دیگر، صفحه ۲، آپارات، پرگار و کوک» به روش تحلیل گفتمان مورد ارزیابی قرار گرفت. در خصوص برنامه نوبت شما از روش تحلیل محتوا استفاده شده است. این برنامه با توجه به تعداد پخش آن در طول هفته نسبت به سایر برنامه‌ها و همچنین با توجه به ویژگی خاص برنامه که بیشتر مخاطب جوان را مورد خطاب قرار می‌دهد، سعی شد که با استفاده از روش تحلیل محتوا، توصیف عینی و کمی محتوای بارز یک متن انجام شود. در این روش با توجه به متغیرهای مورد بررسی، ۲۵ برنامه شاخص مرتبط با موضوع ایران کدگذاری شده است. شایان ذکر است که برنامه مورد بررسی در بازه زمانی شش ماهه دوم سال ۱۳۸۸ بوده است.

روش نمونه‌گیری؛ غیراحتمالی و هدفمند

در نمونه‌های هدفمند (که به آنها «نمونه‌های قضاوتی» نیز اطلاق می‌شود) پژوهشگر واحدهای نمونه‌گیری را بر طبق هدفی که در ذهن دارد، نمونه‌گیری می‌کند و سعی می‌کند، نمونه‌ای که معرف جمعیت باشد، گزینش کند. به طور کلی نمونه‌گیری هدفمند، نوعی روش نمونه‌گیری

غیراحتمالی است که در آن محقق قضاوت خود را در انتخاب نمونه دخالت می‌دهد.

اعتبار (روایی) محتوای

در این تحقیق از ملاک‌ها و شاخص‌هایی که «تئون ون دایک» و «نورمن فرکلاف» از قبیل، نقل قول از شواهد، داستان‌پردازی، استدلال، سبک واژگان، فرایند اسم‌سازی، استفاده از واژگان ایدئولوژیک، استفاده از استعاره، قطب‌بندی خودی و غیرخودی و استباط پیشنهاد کرده‌اند، استفاده شده که در بخش متغیرهای تحقیق با کارویژه‌های آنها آمده است. اعتبار و روایی در تحلیل گفتمان برنامه‌های مورد نظر، مانند آنچه که در تحلیل محتوا محاسبه می‌شود، وجود ندارد. محققان کیفی هنگامی که از روایی تحقیق صحبت می‌کنند معمولاً به واژه‌هایی همچون باورپذیری^۱، قابل دفاع^۲ و امانت‌دار^۳ بودن اشاره می‌کنند. در تحقیقات کیفی هیچ آزمون استانداری برای روایی وجود ندارد و غالباً ماهیت تحقیق توسط خود محقق تبیین، جرح و تعديل می‌شود. (ویتر، ۱۳۷۹: ۱۷) برای اعتماد و روایی برنامه نوبت شما و محاسبه ضریب قابلیت اعتماد برخی از متغیرها از فرمول «ولیام اسکات» برابر قیاس اسمی استفاده شد. نحوه محاسبه روایی و پایایی تحقیق بعد از اتمام تحلیل برنامه، توسط دو کارگزار مجرب مجددًا تحلیل شد. شایان ذکر است، تحلیل مجدد شامل متغیرهایی شد که ممکن بود در آنها اختلاف‌نظر به وجود آید، از جمله متغیر موضوع، دیدگاه مخاطبان، حوزه جغرافیایی و تکنیک‌ها. همچنین برای محاسبه پایایی از فرمول اسکات استفاده شده است.

$$\pi = \frac{po - pe}{1 - pe}$$

$$pe = \sum_{i=1}^k pi^2$$

$\pi =$ ضریب قابلیت اعتماد، $po =$ درصد توافق مشاهده شده، $pe =$ درصد توافق مورد

انتظار، $K =$ تعداد زیرمقوله‌ها، $Pi =$ نسبت هر زیرمقوله در کل نمونه.

-
1. Plausible
 2. Defensible
 3. Thust worthiness

با توجه به اینکه اگر ضریب قابلیت اعتماد از ۷۰ درصد بیشتر باشد، می‌توان کدگذاری اولیه را قابل اعتماد دانست. از این رو ضرایب قابلیت اعتماد به دست آمده محاسبه نشان می‌دهد که متغیرهای مورد بررسی از ضرایب بالایی (بیشتر از ۹۰ درصد) برخوردارند.

متغیرهای تحقیق

۱. واژگان (مثبت و منفی)

این متغیر، واژگان کانونی را که تکیه‌گاه گفتار برنامه بهشمار می‌آید، همراه با بار معنایی و کارکردی آنها در برنامه یا گفتارهای مورد استفاده در برنامه مورد ارزیابی قرار می‌دهد. به عبارتی واژگان اصلی و کانونی برنامه کدامند و موضوع یا مفهوم مورد نظر را مثبت یا منفی توصیف کرده‌اند. در حقیقت معرف اصلی سیاست رسانه‌ای در جایگاه مثبت با واژگانی چون، قانون، آزادی، حقوق و یا با واژگان منفی در موضع منفی نظیر، سورش، تظاهرات، خشونت، می‌تواند به وسیله زمینه تحلیل واقع‌بینانه گفتار برنامه و اهداف زمینه تولید متن به محقق یاری رساند. به طور کلی واژه‌پردازی، تلویحاً مشخصه‌های مثبت «ما» و مشخصه‌های منفی «آنها» را مورد تأکید قرار می‌دهد.

۲۔ مشارکین

این متغیر، نگرش برنامه نسبت به افراد، گروه‌ها و نهادهای مطرح شده در گفتارهای پر نامه را که حاوی داوری پر نامه در مورد آنهاست مورد ارزیابی، قرار می‌دهد.

۳. قطبندی (غیر سازی یا تقابی گفتمانی)

این متغیر دارای دو زیرمجموعه مشخص، یعنی نحوه توصیف و معرفی «خود» یا ارزش‌های متناسب به خود و نیز توصیف و معرفی «دیگری» و یا ارزش‌های متناسب به «دیگران» در پی‌نامه است.

۴. استناد یا ذکر شواهد

ایده‌ها معمولاً به حمایت نیاز دارند. در بسیاری از گفتارهای برنامه جهت توجیه و

مشروعیت‌بخشی به ایده‌های مطرح شده، به افراد و شخصیت‌های موجه مذهبی، سیاسی و اجتماعی، استناد می‌شود.

۵. استنباط، ملاحظه‌ها (دلالتهای ضمنی)

معمولًا بخش مهمی از اطلاعات گنجانده شده در یک برنامه، به صراحت بیان نمی‌شود و حالت ضمنی دارد. مفاهیم و واژگان در گفتار، معمولاً تنها نمی‌آیند بلکه به وسیله بندها و جمله‌ها در قالب گزاره‌ها (قضايا) بیان می‌شوند. به عبارتی گفتار در برنامه ممکن است دربرگیرنده مفاهیم یا گزاره‌هایی باشند که می‌توان از طریق آگاهی یا اطلاعات قبلی بدان پی برداشت کرد. گونه‌های مختلف استنباط یا دلالت ضمنی شامل التزام‌ها، پیش‌انگاری‌ها یا پیش‌داوری‌ها و اشکالی چون پیشنهاد یا تداعی است.

۶. مؤلفه‌های اجماع و توافق در گفتار برنامه

این متغیر شامل گزاره‌های گفتاری و مفاهیمی هستند که برنامه از طریق آنها در صدد ایجاد توافق و اجماع در مخاطبان بر می‌آید. استفاده از ارزش‌ها، هنجره‌ها، باورها یا مفاهیمی چون آزادی، قانون، استقلال، منافع ملی در متن، می‌تواند با این هدف صورت گیرد.

۷. سبک بیان

عمل به کارگیری زبان، برای اقناع یا تأثیرگذاری بر دیگران است، به کارگیری و استفاده از فنون تأثیرگذار مانند نامگذاری کلی، کلی‌بافی مبهم و ... از ابزارهای «بیان» هستند. سبک، عبارت است از تهیه یک گفتار با کمک یکی از راههای جایگزین بیان یک مطلب کم ویش مشابه با استفاده از واژه‌های متفاوت یا ساختار معنایی متفاوت.

۸. استفاده از استعاره

استعاره وسیله‌ای برای بازنمایی جنبه‌ای از تجربه بر حسب جنبه‌ای دیگر از آن است. به عنوان مثال استفاده از عنوان «گسترش سرطان» در شروع یک مقاله روزنامه اسکاتلندي به جای «گسترش شورش‌های جوانان سرکش در جنوب» یا «انفجار شغلی در طول حکومت ریگان در امریکا تجربه شد» را می‌توان از موارد کاربرد استفاده استعاره ذکر کرد.

۹. واژگان ایدئولوژیک

واژه‌پردازی، قلمروی شناخته شده بیان و اقناع ایدئولوژیک است، اهل زبان برای اشاره به اشخاص، گروه‌ها، روابط اجتماعی یا موضوعات اجتماعی یکسان بنابر نوع گفتمان، بافت شخصی (عقیده و دیدگاه) بافت اجتماعی (رسمی بودن، عضویت در گروه، روابط سلطه) و بافت اجتماعی فرهنگی (گونه‌های زبانی، گویش اجتماعی، هنجارها و ارزش‌ها) امکان انتخاب کلمات را دارند و بسیاری از این بافت‌ها منشأ ایدئولوژیک دارند. همین‌طور این امر در بازنمایی مشارکین گفتار و روابط متقابل آنها در مدل بافتاری و بازنمایی مشارکین و کش‌ها در مدل‌های رویدادی نیز مصدق دارد.

۱۰. اسم سازی

یک فرایند، ممکن است به صورت تقلیل‌بافته اسمی شده، وقوع پیدا کند. به عنوان مثال در عنوان سرمهقاله‌ای مشکل ریزش بار سنگ این گونه بازنمایی می‌شود، «کامیون‌های بسیار حفاظ کارخانه سنگ میدلبارو، همچنان با ریختن سنگ مشکل ایجاد می‌کند». اسم‌سازی فرایند تبدیل به اسم (یا اسم مرکب چندکلمه‌ای مانند مثال بالاست) که صورت مزبور از این جهت تقلیل یافته است که برخی از معانی موجود در جمله در آن وجود ندارد، در مورد زمان، هیچ نشانه‌ای از زمان‌بندی فرایندی وجود ندارد. در این مثال، مسبب مشکل و عامل ریزش بار، مورد شناسایی قرار نمی‌گیرند و در نتیجه عنوان با گفتار مفروض به لحاظ نامعلوم گذاشتن اسنادهای سببیت و مسئولیت همخوانی ندارد.

۱۱. دیدگاه مخاطبان نسبت به برنامه

الف. مثبت: به این مفهوم است که با توجه به موضوع و مفروض اصلی برنامه و همچنین هدایت مجری، مخاطبان دیدگاه‌های مجری برنامه را در قالب سیاست رسانه‌ای آن تأیید می‌کنند.

ب. منفی: به این مفهوم است که مخاطبان نسبت به موضوع برنامه و فرایندی که مجری با سیاست رسانه‌ای در طرح آن موضوع به دنبال القای اهداف خود است، واکنش منفی

نشان می‌دهند یا به عبارتی مخاطبان نسبت به برنامه و ایده آن واکنش منفی دارند یا اصلاً سیاست رسانه‌ای برنامه را مورد تأیید قرار نمی‌دهند و حداقل نسبت به آن، رویکرد واکنشی خشنی در پیش می‌گیرند.

۱۲. سیاست رسانه‌ای (برنامه‌ای)

اصولاً در حوزه رسانه دو نوع سیاست قابل تقسیم‌بندی است، یکی در سطح کلان (اهداف کلی براساس مالکیت و رویکرد اقتصادی - سیاسی) و دیگری در سطح خرد (سیاست خبری یا برنامه‌ای)، معمولاً عملیاتی کردن اهداف کلی (سیاست کلان) در قالب برنامه‌های خبری یا غیرخبری با بهره‌گیری از تکنیک‌های مختلف در حمایت از یک دیدگاه که دسترسی به گفتمان را در رسانه دارد، بروز می‌کند.

۱۳. گفتمان القایی و تبلیغاتی

یکی از اهداف دیپلماسی رسانه‌ای، ایجاد عملیات روانی فراملی - ایجاد تنفر و دشمنی نسبت به حاکمیت کشور مورد هدف، اعمال فشارهای سیاسی - فرهنگی ... علیه کشور مورد هدف و ایجاد رغبت و علاقه در مخاطبان کشور مورد نظر است. رسانه‌ها سعی می‌کنند با اتخاذ گفتمان القایی، تبلیغاتی و همچنین با اتخاذ دیپلماسی رسانه‌ای، تکنیک‌ها و روش‌های خاص، به مقاعده‌سازی و ترغیب مخاطبان پردازنند. در این بررسی، گفتمان‌های القایی و تبلیغاتی در برنامه نویت شما در موضوعات زیر مورد بررسی قرار گرفته است: «برجسته‌سازی، وارونه‌نمایی، متهم‌سازی مسئولان نظام، زیر سؤال بردن عملکرد نظام، قطب‌بندی مجازی از فضای سیاسی کشور، تفرقه‌افکنی و انزوای منطقه‌ای ایران».

۱۴. تکنیک‌های القایی

این متغیر بیانگر این است که شبکه فارسی زبان بی‌بی‌سی به خصوص برنامه نویت شما، چگونه برای جذب مخاطب و تسهیل جریان ارتباط با آن، بر فرد یا افراد تأثیر می‌گذارد تا عقیده خاصی پذیرفته شود. برای دستیابی به هدف مورد نظر از تکنیک‌های القایی (قابل گفتمانی: توصیف و معروفی فرد با ارزش‌های متناسب به خود و نیز توصیف و معروفی دیگری

و یا ارزش‌های متنسب به دیگران)، (برجسته‌سازی: برجسته کردن افراد و یا موضوع‌های مورد نظر)، (بهره‌گیری از گروه‌های مرجع)، (اشاره به پیشینه رویدادها و یا فرایند‌داری آن و چگونگی بازتاب یک رویداد از گذشته تاکنون) استفاده شده است.

۱۵. کنش‌های گفتاری

متغیری است که به جنبه مهمی از کاربردشناسی زبان، موضوع بحث گفته‌ها و بازگفته‌های فردی می‌پردازد که در زمینه «کلیت گفتمان» است. کنش گفتاری معنای خاصی است که مشارکین گفتمان، بنا به دانش زمینه‌ای خود و تفسیرشان از بافت سیاسی حاکم بر جامعه به اجزای تشکیل‌دهنده متن، نسبت می‌دهند.

۱۶. پیش‌فرض‌ها

در بخش تفسیر زمینه متن در تحلیل گفتمان با توجه به پیش‌فرض‌ها، متن از اهمیت برخوردار می‌شود. پیش‌فرض‌ها افکار قالب و پیش‌داوری‌ها، زیرساخت استدلال و استنتاج نویسنده یا گوینده را شکل می‌دهند. بنابراین شناخت پیش‌فرض‌ها ما را قادر می‌سازد که به لایه‌های زیرین یا اهداف واقعی سختران‌ها در برنامه‌های بی‌بی‌سی ببیریم. با این وصف در این بررسی پیش‌فرض‌های اصلی که در متن مورد بررسی، عیناً از سخنان کارشناسان، مجری و... اخذ شده، در متغیر پیش‌فرض‌ها مورد بررسی قرار گرفته است.

توضیف برنامه‌ها

کوک: برنامه‌ای هفتگی درباره دنیای موسیقی است و مرور رویدادهای جالب در این عرصه و پخش تازه‌ترین موزیک ویدئوهای روز از بخش‌های گوناگون این برنامه است. در این برنامه با خواننده‌ها و نوازنده‌های معروف و همچنین نوپای ایرانی، افغان و تاجیک گفتگو می‌شود، ترانه‌هایشان پخش می‌شود و جدول پرطرفدارترین ترانه‌های هفته را هم معرفی می‌کند.

صفحه ۲: تحلیل مهم‌ترین رویدادهای سیاسی هفته، مصاحبه با خبرسازان در داخل و

خارج از ایران و نگاهی به عملکرد دولتمردان و فعالان سیاسی در منطقه و جهان را انجام می‌دهد. همچنین «مسعود بهنود» در صفحه ۲ آخر هفته به تحلیل و بیان اخبار مهم مطبوعات ایران می‌پردازد.

به عبارت دیگر/چهره‌ها: در برنامه هفتگی «به عبارت دیگر» هر بار با یک شخصیت سرشناس از کشورهای فارسی زبان و جهان گفتگو می‌شود و سوال‌های دشواری پیش روی آنها قرار می‌گیرد.

در برنامه «چهره‌ها» نیز زندگی و فعالیت‌های حرفه‌ای هنرمندان و چهره‌های سرشناس و محبوب به تصویر کشیده می‌شود.

نویت شما: نویت شما، فرستی برای بینندگان این تلویزیون است تا نظرات و دیدگاه‌هایشان را بیان کنند. نویت شما، ۵۰ دقیقه گپ و گفتگو میان بینندگان برنامه است و پنج روز در هفته پخش می‌شود. در این برنامه همچنین با بینندگان از طریق وب‌کم صحبت می‌شود یا خبرنگاران با دوربین به خیابان‌ها می‌روند تا با مردم گفتگو کنند. در این برنامه از بینندگان درخواست می‌شود تا فیلم‌ها و تصاویر خود را برای برنامه ارسال کنند.

آپارات: برنامه‌ای هفتگی که در آن آثار مستندسازان ایرانی، افغان و تاجیک به نمایش در می‌آید و مورد نقد و بررسی قرار می‌گیرد.

پرگار: این برنامه یکی از مهم‌ترین برنامه‌های تلویزیون بی‌بی‌سی فارسی است که از سال دوم آغاز به کار این شبکه با دعوت از صاحب‌نظران، استادان، متقدان و مخالفان نظام یا به عبارتی اپوزیسیون خارج از کشور در راستای سیاست رسانه‌ای، مباحث سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی و همچنین مسائل داخلی کشور به‌ویژه مسائل روز را مطرح می‌کند.

نویت شما: نکات قابل تأمل در بررسی ۲۵ برنامه «نویت شما» عبارتند از: تلاش برای نامید نشان دادن جوانان ایرانی، دامن‌زدن به اختلافات مذهبی بین شیعه و سنی با طرح پیشنهاد برگزاری مناظره بین رهبران مذهبی، درگیر کردن اهل تسنن با حکومت،

۱۳۸ ♦ نامه پژوهش فرهنگی

سوء استفاده نظام از ۵ میلیون سالمند در ایران در انتخابات بدون توجه و پاسخگویی به نیازهای این قشر جامعه، شبیه‌افکنی در افکار عمومی بهویژه دامن زدن به شکاف نسلی با طرح محدود بودن آزادی و تبعیض بین دو جنسیت دختر و پسر در ایران، ملاک قراردادن روشنگر بودن به جای ارزش‌های دینی در راستای تخطیه ارزش‌های دینی و کمرنگ‌کردن آنها در زندگی مردم، مرتبط کردن مسائل اجتماعی به مباحث سیاسی مانند ترافیک و مترو، بازنمایی شعاری بودن اقدامات دولت دهم، القای ناکارآمدی اقتصادی دولت دهم در تأمین نیازهای اولیه مردم، بازنمایی بی‌تدبیری مسئولان نظام و دولت دهم در سیاست‌های خارجی و استمرار دیوار بی‌اعتمادی بین تهران و واشنگتن، القای رو به زوال رفتمندی مانند عید نوروز در بین جوانان، بازنمایی فراقانونی عمل کردن سپاه پاسداران در برخورد با وبسایتها و القای حاکم شدن گروهی تندر و افراطی در حوزه فرهنگی، مرتبط کردن برخورد با سایتها در ادامه برخورد با روزنامه‌نگاران اصلاح طلب، متهم کردن رفشار مسئولان با دانش و دانشگاهی به مثابه عامل خروج نخبگان از کشور، القای نارضایتی مردم از نظام، خرافی معرفی کردن دولت، نداشتن بینش فکری مستقل در اکثر دانشجویان، وابسته شدن به جریان خاص در راستای بهره‌برداری از آنها، القای نبود آزادی بیان در ایران، متهم کردن شورای نگهبان وزارت کشور به عنوان مجریان قانون در راستای تقلب در انتخابات، نشر فساد اداری در دستگاهها و نهادهای جمهوری اسلامی و القای مصادره به مطلوب کردن سپاه به عنوان صاحب اصلی انقلاب.

- براساس نتایج به دست آمده ۷۰ درصد حوزه پرداخت این برنامه مرتبط با «حوزه فرهنگ اجتماعی» بوده است و حوزه سیاسی در اولویت بعدی قرار دارد. این نتایج نشانگر آنست که این رسانه در سیاست رسانه‌ای خودش در این برنامه، رویکرد فرهنگی و اجتماعی را در قالب جنگ نرم برای تأثیرگذاری به مخاطبان در بلندمدت در دستور کار خود قرار داده است.

- نتایج پوشش جغرافیایی بر حسب سیاست رسانه‌ای این شبکه در برنامه نوبت شما

نشان می‌دهد که ۷۰ درصد موضوعات این برنامه مرتبط با ایران است و موضوعات کشورهای تاجیکستان و افغانستان در اولویت‌های بعدی و شاید بتوان گفت در حاشیه قرار دارند و اصولاً سیاست رسانه‌ای این برنامه، کشور هدف ایران است.

- گفتمان متهم‌سازی نیز با توجه به اشخاص و یا کشورهای مرتبط در برنامه نوبت شما مربوط به «مسئولان ایرانی» با ۷۳/۳ درصد است و این رویکرد تلاش برای زیرسئوال بردن و ناکارآمد نشان دادن کارگزاران دولت و در ادامه نظام است.

- مهم‌ترین تکنیک مورد استفاده در القای اهداف برنامه نوبت شما، تکنیک تقابل گفتمانی است که بیشترین درصد را در بین تکنیک‌ها دارد. تکنیک برجسته‌سازی نیز بعد از تکنیک تقابل گفتمانی در اولویت بعدی قرار دارد. به نظر می‌رسد، مهم‌ترین تکنیک این برنامه برای جذب کردن و درگیر ساختن مخاطب، بهره‌گیری از تکنیک تقابل گفتمانی است که می‌کوشد مرزبندی خودی و غیرخودی را با تعریف خود ترسیم کند.

- مهم‌ترین گفتمان‌های القایی و تبلیغاتی در برنامه نوبت شما سه محور «برجسته‌سازی و القای عدم رضایت افکار عمومی از عملکرد مسئولان و نظام، دامن‌زدن به شکاف نسلی و وارونه‌نمایی مسائل فرهنگی و اجتماعی» بررسی شده است.

- رفتار مجریان به عنوان بخشی از سیاست رسانه‌ای نیز برآساس یافته‌های کمی نشان می‌دهد که در ۷۵ درصد موضوعات مطرح شده و در برنامه‌ها نگرش و هدایت مجری در برنامه به موضوع کاملاً رویکرد منفی و مخالف بوده است و تلاش شده برنامه را با سوالاتی که به نتایج منفی متنه می‌شود، سوق دهد.

- سیاست رسانه‌ای برنامه نوبت شما بر حسب نتایج یافته‌های کمی، مؤید آن است که رویکرد این برنامه درخصوص موضوعات، بیشتر انتقادی منفی بوده است.

به عبارت دیگر: «به عبارت دیگر» از برنامه‌هایی است که با اجرای «عنایت فانی» هر هفته جمعه‌ها از تلویزیون بی‌بی‌سی فارسی پخش می‌شود. موضوعات این برنامه، خاص و

۱۴۰ ♦ نامه پژوهش فرهنگی

از طیف برنامه‌هایی است که بخشی از جریان‌سازی اصلی این تلویزیون را درخصوص موضوعات سه کشور فارسی زبان به‌ویژه ایران تشکیل می‌دهد. به نوشته سایت بی‌بی‌سی در برنامه هفتگی به عبارت دیگر هر بار با یک شخصیت سرشناس از کشورهای فارسی زبان و جهان گفتگو می‌شود و سوال‌های دشواری پیش روی آنها قرار می‌گیرد.

در بررسی دو برنامه کناره‌گیری «هاشمی رفسنجانی» از مناصب سیاسی و اشغال سفارت امریکا در تهران، شاید بتوان گفت بهره‌گیری از تکنیک تحلیل تقابل گفتمانی در قالب قطب‌بندی و یا غیریت‌سازی در توصیف «خودی» و «دیگری» از ویژگی‌های بازگزارش «مجید خیام‌دار» در ابتدای این برنامه بود که تلاش کرده هاشمی رفسنجانی را در طیف «خودی» یا متسب به خود و دیگر مسئولان نظام (أصولگرایان نسل جدید، سپاه، بسیج، رهبری، جتنی و مصباح بزدی) را در طیف «دیگری» با ویژگی‌هایی که در این گزارش توصیف کرده قرار دهد. بهره‌گیری از واژگان در قالب صفت‌های مثبتی که دارای ویژگی‌ها و تأثیرگذاری خود است و در کنار آن بهره‌گیری از تصاویر مرتبط با این صفت‌ها در اطلاق واژه «خود» و «غیرخودی»، تلویزیون بی‌بی‌سی را از اهمیت بسزایی برخوردار کرده است. البته این رهیافت و تکنیک قطب‌بندی در سوالات مجری برنامه نیز قابل تأمل است. در کنار این موضوع، آنچه قابل تأمل است، سوالات عنایت فانی است که دارای ماهیت قطب‌بندی خاص خود در معرفی دیدگاه‌های کنشگران مطرح در بحث تنافع گفتمانی قدرت در این برنامه است. البته مهم‌ترین رهیافت در سیاست این برنامه در بهره‌گیری وی از این تکنیک تلاش برای ایجاد تعادل صوری و القای بی‌طرفی برنامه به مخاطبان است. شاید بتوان گفت طرح این سوالات خود نیز هدفمند است چرا که رهیافت برنامه به سوی ترسیم یک فضای سیاسی کاذب در کنار فضای سیاسی واقعی است. شاید بتوان گفت دو واژه گفتمان کلیدی این برنامه «اشغال و گروگانگیری» است. فانی مجری برنامه و میهمان وی «احمد سلامتیان» که از عوامل ضدانقلاب هستند و سلامتیان که اکنون در پاریس زندگی می‌کند به عنوان نماینده مجلس شورای اسلامی برای مخاطبان معرفی می‌شود. فانی براساس مدل تقویت جایگاه و اعتبار کنشگر رسانه‌ای

برنامه، سعی دارد با عباراتی چون بدون وابستگی به دولت، ارائه نظرات بی‌طرف از نگاه سوم شخص و همچنین در طول برنامه ضمن اشاره به جایگاه و پست‌ها و سمت‌های وی در مدتی که در ایران بوده می‌خواهد از وی تصویر کنشگر بی‌غرض را برای مخاطب ایجاد کند و در این تنازع گفتمانی و رویداد تاریخی از تسخیر لانه جاسوسی امریکا به کمک کنش‌های گفتمانی در راستای اهداف برنامه، بهره‌برداری کند.

صفحه ۲: در این برنامه به نوشته سایت بی‌بی‌سی به مهم‌ترین رویدادهای سیاسی هفته، مصاحبه با خبرسازان در داخل و خارج از ایران و نگاهی موشکافانه به عملکرد دولتمردان و فعالان سیاسی در منطقه و جهان پرداخته می‌شود. موضوع برنامه‌های واکاوی شده عبارتند از: «بررسی واکنش‌ها به دو انفجار در سیستان و بلوچستان» و «تصمیمات دولت و اعتصاب بازاریابان در اعتراض به افزایش ۷۰ درصدی مالیات» است. محورهای این برنامه‌ها عبارتند از: کاهش دادن موضوع انفجار به سطح مشکلات داخلی و پاک کردن صورت مسئله در خصوص دخالت بیگانگان، عدم مشارکت مردم بلوچ در سرنوشت خود، بی‌توجهی نظام و دولت به حقوق اقلیت‌های قومی و مذهبی، تشدید سرکوب اقلیت‌های قومی و مذهبی بعد از روی کار آمدن «احمدی‌ژاد»، نبود آزادی بیان واقعی برای نمایندگان مردم ایران برای ابراز مسائل حوزه خود، رأی مردم در انتخابات صوری و بی‌تأثیر بودن آن در تعیین سرنوشت‌شان، شرکت در انتخابات توسط اقلیت‌ها صرفاً برای حفظ و ابراز هویت قومی خود، «یعقوب سرنهاد» و ممنوعیت برگزاری مراسم «بهاری»، نمونه‌های بارز سیاست سرکوب و کنترل اقلیت‌ها در ایران در بلوچستان، دنباله‌روی نظام از سیاست‌های گذشته دوره پهلوی در سرکوب اقلیت‌ها و برخورد ایدئولوژیک و امنیتی بعد از پیروزی انقلاب با اهل تسنن، بی‌توجهی نظام و دولت در سرمایه‌گذاری در مناطق کردستان و بلوچستان، بسط شکاف عمیق بی‌اعتمادی بین حاکمیت در مناطق اقلیت‌نشین. عقب‌نشینی دولت از تصمیم خود در راستای ترس از تبدیل شدن به بحران بوده، هرچند کارکرد سنتی بازار از جایگاه دوران انقلاب را کاهش داده اما هنوز وزنه‌ای است که تقابل با دولت را داراست، ناموفق بودن

دولت در کنترل و مهار بیشتر بازار، تلاش دولت برای کاهش نقش و تأثیرگذاری بازار بر تحولات سیاسی داخلی، منطقی نبودن تصمیمات اقتصادی دولت و ناتوان بودن در کنترل و مهار بازار (غیرکارشناسی بودن اقدامات دولت)، القای حاکم بودن رکود بر فضای جامعه اقتصادی کشور، نحوه محاسبه مالیات و افزایش آن پایه و اساس علمی ندارد و صرفاً با رویکرد سیاسی برای تأمین بخشی از هزینه‌های دولت می‌باشد.

آپارات: محورهای این برنامه عبارتند از:

فراهم ساختن تربیون برای آثار و تولیدات زیرزمینی، القای محدودیت و نبودن آزادی بیان برای زنان و فعالیتهای آنها در حوزه هنر و سینما در ایران، تلاش برای بیان یأس و نامیدی در بخش تحصیل کرده و هنرمندان جامعه، طرح سوالات به زبان فلسفی به شیوه‌ای برای پاسخ داده نشدن به آنها و مخاطب را در دو راهی قرار دادن، بهره‌گیری از انیمیشن برای بیان موضع گیری‌های سیاسی خود در خصوص وضعیت زنان در ایران، مقایسه ناهمگون (قیاس مع الفارق) جایگاه و وضعیت زنان ایرانی و فرانسه با همدیگر در راستای اهداف سیاسی فیلم، مهاجرت روایتگر (هدايت) در راستای القای به بن‌بست رسیدن در کشورش، بهره‌گیری از دو نیم‌رخ زن به صورت گرافیکی برای القای دو وضعیت یا دو هویت برای زن‌های ایرانی در خارج از کشور، ارائه تصاویر از موفقیت زنان ایرانی خارج از کشور، تحریر ملت ایران به‌ویژه قشر تحصیل کرده در مقایسه با ملت فرانسه، ارائه چهره افسرده از زنان ایرانی و در مقابل ارائه چهره شاداب و امیدوار از زنان فرانسوی، بهره‌گیری از تکنیک همنشینی و جانشینی سوم شخص در روایت فیلم و همذات‌پنداری با مسائل زنان، ارائه چهره ستی از زنان در ایران و عدم تحرک اجتماعی و ارائه تصویر شرقی از زن ایران در فرانسه، مقایسه فضای جامعه دوران «ختانی» و احمدی نژاد برای سیاهنمایی فضای جامعه برای زنان، تشدید محدود شدن فعالیت زنان بعد از دوران محمد خاتمی، تعارض کنشی جامعه (مردان و پسران) با (دختران و زنان) با توجه به اینکه جامعه، اسلامی است، گسترش تبعیض بین جنسیت زن و مرد، پیوند زدن شرایط زن به عنوان بخش عمده از جمعیت جامعه به حوادث انتخابات و

محکوم بودن زن در جامعه ایران (مورد سوءاستفاده جنسی قرار گرفتن زنان و دختران) از سوی حاکمیت، هر جنسی با طرح سؤال محکوم به اعدام است (در ایران)، معرفی بی‌حجابی و عریان شدن، به مثابه ویژگی زن مدرن، بازنمایی اجباری بودن و عدم تمایل زنان ایرانی به حجاب، بازنمایی چهره بی‌هویت از زنان ایرانی در جامعه ایران، سیاسی بودن آثار با توجه به ترتیبی که به نمایش آمد، پرسش، پرپر، بازی کودکی، تیزمن، مقید نبودن فرزندان جنگ به فرهنگ گذشته خود، القای نگاه انتقادی زنان ایرانی درخصوص فرار از بی‌هویتی خود و القای موفق بودن زنان ایرانی خارج از کشور.

پرگار: مهم‌ترین محورهای گفتمان تلویزیونی و القای برنامه پرگار عبارتند از:

القای نظام جمهوری اسلامی به عنوان نظامی غیردموکراتیک (غیردموکراتیک نشان دادن نظام جمهوری اسلامی)، تلاش برای ترسیم نوعی از دموکراسی غربی که مردم ایران به شیوه‌های مختلف در فرایند تاریخ به دنبال رسیدن به آن هستند، طرح موضوع دموکراسی با طرح موضوع نقض حقوق بشر در کشورها از جمله ایران و... در راستای بهره‌برداری سیاسی برای مداخله در امور داخلی کشورها، بهره‌گیری از استادان و اپوزیسیون خارج از کشور برای مشروعيت‌بخشی به مفروض‌های خود همچون در بازنمایی غیردموکراتیک بودن نظام جمهوری اسلامی، بازنمایی تغییر شرایط کنونی ایران با دوران انقلاب و گستالت مردم به عنوان پشتونه نظام از آن، مقایسه تطبیقی نظام جمهوری اسلامی و رژیم شاه در راستای دموکراتیک بازنمایی کردن رژیم گذشته، القای تنزل پایگاه اجتماعی حکومت به ادرصد، فرائت استبدادی از تشیع و همچنین از نفت به عنوان دو عامل توأمان در شکل‌گیری نظام غیردموکراتیک در ایران، بازنمایی دولت به مثابه ارباب مردم نه خدمتگزار آنها با در دست داشتن درآمدهای نفتی، ارزیابی دموکراسی برای ایران با معیارهای غربی، بازنمایی دولت به عنوان نهاد فرهنگ گدایپرور در جامعه، قطب‌بندی و غیریت‌سازی «خودی» و «دیگری» با طرح دو دیدگاه فکری روحانیت همچون تفکر «شیخ فضل الله» و «آیت الله نائینی»، بازنمایی دیدگاه آیت الله نائینی به عنوان «خود» و تفکر شیخ فضل الله نوری به عنوان «دیگری» در

۱۴۴ ❖ نامه پژوهش فرهنگی

راستای غیریتسازی، نبود نهادهای مدنی، فرهنگ دموکراسی، نبود اجماع نخبگان و کاهش اعتماد اجتماعی عامل شکل‌گیری نظام غیردموکراتیک در ایران، تأکید کاهش و شکاف اعتماد اجتماعی بین دولت و مردم در ۳۰ سال عمر نظام جمهوری اسلامی، دولتی بودن اقتصاد، عدم توازن قوا بین مردم، پاسخگو نبودن دولت به انتظارات مردم به خاطر در اختیار داشتن نفت، تأکید بر حضور دینی صرفاً در حوزه عمومی نه دولت و حاکمیت، ارائه روایتهای بنیادگرایانه از دین و القای تعارض داشتن آن با روح دموکراسی، مقایسه روایت فقهی تشیع با روایت استالینیستی با برشمردن قیاس‌های مع‌الفارق با تکنیک قرینه همچون ندادشتن عقلانیت در هر دو تفکر، سیستم حدیثی «محمدباقر مجلسی» و در استالینیسم از «لنین و مارکس»، اقلیت روحانیون و حزب در مارکسیسم، حزب حق دارد به شیوه استبدادی حکومت کند، در حاشیه قرار داشتن نخبگان و یا به عبارتی روشنفکران در جامعه نسبت به مسائل مهم کشور و تأکید بر جدایی دین از سیاست از پیش شرط‌های نظام دموکراتیک، دخالت کشورهایی چون امریکا و تحریم‌های بیرونی کاتالیزوری در شکل‌گرفتن دموکراسی.

کوک: برخی از محورهای بازنمایی شده در برنامه کوک برای پنهان کردن سیاست رسانه‌ای

این برنامه عبارتند از:

موفق جلوه‌دادن جوانان ایرانی خارج از کشور در حوزه موسیقی، تمایل جوانان ایرانی به موسیقی و رقابت آنها پا به پای موسیقی کشورهای دیگر، نبود آزادی فعالیت برای موسیقی در ایران، ترسیم فضای شاد و بالانگیزه از جوانان ایرانی خارج از کشور، بازنمایی برنامه کوک به مثابه پل ارتباطی در معرفی خوانندگان جوان ایرانی داخل و خارج به مخاطبان و بازنمایی استقبال از موسیقی جوانان ایرانی هم در داخل و هم خارج از کشور.

به طور کلی برخی از متقدان بر این باورند که موسیقی پس از انقلاب اسلامی ایران به دلیل فواین و مجازات‌ها و محدودیت‌هایی که برای آن قائل شده‌اند، باز هم نتوانست نسل جوان ایران را از توجه به موسیقی باز دارد. مقاومت مردم و جوانان، نظام را بارها وادر به عقب‌نشینی کرد. تا جایی که بسیاری از ادوات موسیقی که در ابتدای انقلاب ممنوع و حرام شناخته

شده بود، پس از چندی مجاز اعلام شد. جمهوری اسلامی ایران طی سال‌های اخیر با راه‌اندازی شبکه‌های ماهواره‌ای از قبیل «مهاجر اینترنتی»، «ایران موزیک»، «ایران بیوتی»، «مهاجر نت‌ورک» تا مجاز شمردن اشعار عاطفی میان دو جنس مخالف عقب‌نشینی کرد. اما این عقب‌نشینی نه تنها موسیقی زیرزمینی در ایران را متوقف نساخت بلکه با هوشیاری و ذکاوت جوانان به آن شدت بخشید.

طی سال‌های اخیر موسیقی زیرزمینی در ایران با وجود تمام محدودیت‌ها، خطرات و فقدان امکانات به پرقدرت‌ترین موسیقی‌های فارسی مبدل شد. بسیاری از گروه‌های زیرزمینی رپ، هی‌پاپ، هوی متال و راک امروزه به یکی از محبوب‌ترین انواع موسیقی در میان نسل جوان ایران تبدیل شده‌اند. این نوع موسیقی برای خود محدودیت قائل نیست و تمامی مرزهای مذهبی و اسلامی را پشت سر می‌گذارد.

هرچند در سال‌های اخیر اقداماتی از قبیل فیلتر کردن در راستای بروخورد با آن صورت گرفته است اما با توجه به اینکه سایت‌های ارائه‌دهنده آنها پیوسته فیلتر می‌شوند، اما وسعت و تعداد بی‌شمار این سایتها و وبلاگ‌ها، مقابله با آنها را غیرممکن ساخته است.

اما عجیب‌تر آنکه این نوع موسیقی در رسانه‌های ایرانی ماهواره‌ای نیز جایگاهی ندارد. جز در رسانه‌های فارسی زبان خارجی رادیو بی‌بی‌سی و تلویزیون صدای امریکا موسیقی زیرزمینی ایران در هیچ رسانه‌ای مورد حمایت و پشتیبانی قرار نمی‌گیرد.

از جمله حامیان اصلی موسیقی زیرزمینی در ایران در حال حاضر بخش فارسی رادیو بی‌بی‌سی انگلستان است تا جایی که چند برنامه هفتگی را به این نوع موسیقی اختصاص داده است. حتی یکی از این برنامه‌ها که شب‌های جمعه ساعت ۲۰:۳۰ به وقت ایران به مدت یک ساعت پخش می‌شود، شامل محدودیت سنی بالای ۱۸ سال است.

جمع‌بندی مهم‌ترین گفتمان‌های القایی و تلویحی در برنامه‌های مورد نظر

مهم‌ترین محورهای گفتمانی و القایی برنامه‌های شبکه بی‌بی‌سی در روزهای مورد بررسی

پرگار	به عبارت دیگر	صفحه ۲	کوک	نوبت شما
– القای نظام جمهوری اسلامی به عنوان نظام غیردموکراتیک.	– عدم مشارکت مردم بلوچ در سرنوشت خود.	– موفق جلوه دادن جوانان ایرانی خارج از کشور در دولت به حقوق اقليت‌های قومی و مذهبی.	– امید به آینده. رابطه شیعیه و سنی. پیری و سالخوردگی. گرانی. ترافیک و ارتباط آن با مباحث سیاسی. گرفتن غرامت جنگی از عراق. عید و فرهنگ آن در نزد ایرانیان. بازنمایی آبروداری و پذیرایی. خروج نخبگان از کشور. آلدگی محیط‌سیست و تاثیر آن بر زندگی. خرافات و باور دینی. چنש داشتجویی و سیاست. فرار مغزها. سختان صدای اپرسنی احمدی‌نژاد در نشست ژنو. عملکرد سپاه پاسداران در طی سال.	– هاشمی‌رفسنجانی. کاربرد الفاظ استعاره‌ای درخصوص هاشمی‌رفسنجانی. مشکلات رهبری بعد از انتخابات با نسل جدید اصول گرایان. قطب‌بندی مثنی (رهبر، احمدی‌نژاد، هاشمی‌رفسنجانی). بازنمایی احمدی‌نژاد به عنوان هنگارشکن. توصیف هاشمی‌ستی به «خود» و احمدی‌نژاد، جنتی، مصباح‌یزدی، بسیج و مقام معظم رهبری متنسب به «دیگری». تکنیک بازی‌های زبانی. تنauز گفتمانی قدرت در لایه‌های زیرین حاکمیت. کاهش مشروعیت نظام با برکناری هاشمی‌رفسنجانی. تأکید تلویحی بی‌اعتمادی رهبری نسبت به اصول گرایان جدید.
– ترسیم نوعی از دموکراسی غربی در ایران. طرح موضوع دموکراسی با طرح موضوع تعضی حقوق بشر در ایران. بازنمایی غیردموکراتیک بودن ایران با بهره‌گیری از استادان.	– بر جسته‌سازی هاشمی‌رفسنجانی. کاربرد الفاظ استعاره‌ای درخصوص هاشمی‌رفسنجانی. مشکلات رهبری بعد از انتخابات با نسل جدید اصول گرایان. قطب‌بندی مثنی (رهبر، احمدی‌نژاد، هاشمی‌رفسنجانی). بازنمایی گسترش مردم به عنوان پشتونه نظام. القای تزل پایگاه اجتماعی حکومت. بازنمایی سیاست‌های نقی و تشیع به عنوان دو عامل شکل‌گیری نظام غیردموکراتیک در ایران. بازنمایی دولت به عنوان ارباب نه خدمتگزار. قطب‌بندی و غیرسازی «خودی» و «دیگری».	– بر جسته‌سازی هاشمی‌رفسنجانی. کاربرد الفاظ استعاره‌ای درخصوص هاشمی‌رفسنجانی. مشکلات رهبری بعد از انتخابات با نسل جدید اصول گرایان. قطب‌بندی مثنی (رهبر، احمدی‌نژاد، هاشمی‌رفسنجانی). بازنمایی احمدی‌نژاد به عنوان هنگارشکن. توصیف هاشمی‌ستی به «خود» و احمدی‌نژاد، جنتی، مصباح‌یزدی، بسیج و مقام معظم رهبری متنسب به «دیگری». تکنیک بازی‌های زبانی. تنauز گفتمانی قدرت در لایه‌های زیرین حاکمیت. کاهش مشروعیت نظام با برکناری هاشمی‌رفسنجانی. تأکید تلویحی بی‌اعتمادی رهبری نسبت به اصول گرایان جدید.	– بلوچ در سرنوشت خود. اقليت‌های قومی و مذهبی. شرکت اقلیت‌های در انتخابات برای حفظ هویت قومی خود. سرکوب و بروخورد ایدئولوژیکی و امنیتی بعد از پیروزی با اهل استقبال از موسیقی جوانان ایرانی هم در داخل و هم در خارج. برگستان. بسط شکاف عمیق بین حاکمیت در مناطق خواندن گان اقليت‌شناسی. تبدیل شدن مناطق کردستان و بلوچستان. بین حاکمیت در مناطق معزوفی خواسته از این افراد. خارج به خارج از داخل و مخاطبان.	– موفق جلوه دادن جوانان ایرانی خارج از کشور در دولت به حقوق اقليت‌های قومی و مذهبی.
– مقایسه روایت فقاہی تشیع با روایت استالینی. تأکید بر جدلی دین از سیاسی.	– عدم مشارکت مردم بلوچ در سرنوشت خود. اقليت‌های قومی و مذهبی. شرکت اقلیت‌های در انتخابات برای حفظ هویت قومی خود. سرکوب و بروخورد ایدئولوژیکی و امنیتی بعد از پیروزی با اهل استقبال از موسیقی جوانان ایرانی هم در داخل و هم در خارج. برگستان. بسط شکاف عمیق بین حاکمیت در مناطق خواندن گان اقليت‌شناسی. تبدیل شدن مناطق کردستان و بلوچستان. بین حاکمیت در مناطق معزوفی خواسته از این افراد. خارج به خارج از داخل و مخاطبان.	– موفق جلوه دادن جوانان ایرانی خارج از کشور در دولت به حقوق اقليت‌های قومی و مذهبی.	– امید به آینده. رابطه شیعیه و سنی. پیری و سالخوردگی. گرانی. ترافیک و ارتباط آن با مباحث سیاسی. گرفتن غرامت جنگی از عراق. عید و فرهنگ آن در نزد ایرانیان. بازنمایی آبروداری و پذیرایی. خروج نخبگان از کشور. آلدگی محیط‌سیست و تاثیر آن بر زندگی. خرافات و باور دینی. چنش داشتجویی و سیاست. فرار مغزها. سختان صدای اپرسنی احمدی‌نژاد در نشست ژنو. عملکرد سپاه پاسداران در طی سال.	– هاشمی‌رفسنجانی. کاربرد الفاظ استعاره‌ای درخصوص هاشمی‌رفسنجانی. مشکلات رهبری بعد از انتخابات با نسل جدید اصول گرایان. قطب‌بندی مثنی (رهبر، احمدی‌نژاد، هاشمی‌رفسنجانی). بازنمایی احمدی‌نژاد به عنوان هنگارشکن. توصیف هاشمی‌ستی به «خود» و احمدی‌نژاد، جنتی، مصباح‌یزدی، بسیج و مقام معظم رهبری متنسب به «دیگری».

تحلیل نتایج

در بررسی اهداف و پس‌زمینه‌های راهاندازی سرویس جهانی بی‌بی‌سی، می‌توان به برخی مؤلفه‌های تأثیرگذار در سطوح رسانه‌ای و همچنین حوزه‌های سیاسی و اجتماعی اشاره کرد. روند حرکتی بی‌بی‌سی در عرصه رسانه‌ای به‌گونه‌ای بوده که همواره توانسته است پیامی جذاب، شنیدنی و یا خواندنی برای مخاطب داشته باشد. تلویزیون بی‌بی‌سی فارسی از آغاز فعالیت رسانه‌ای خود، برنامه‌هایی را انتخاب کرده است که کمتر مقاومت مخاطبان و مسئولان جمهوری اسلامی ایران را به‌ویژه درخصوص موضوعات سیاسی و امنیتی برانگیزاند. بدین‌سان تحیلیل درون‌مایه برنامه‌های رسانه مزبور حاکی از تمرکز ویژه آنها بر مسائل فرهنگی، اجتماعی و اندیشه‌ای است. آنجایی هم که قرار است پیامی سیاسی به مخاطب القا شود، به‌طور غیرمستقیم و در لابلای ژست به اصطلاح بی‌طرفانه برنامه خبری «خبر» و سبک ظاهرآً دموکراتیک برنامه (صفحه ۲) صورت می‌پذیرد.

با توجه به زمانه و زمینه‌ای که بی‌بی‌سی پا در عرصه فعالیت تلویزیونی به زبان فارسی گذاشته است، از جمله: مبدل شدن گفتمان براندازی نرم به گفتمان برتر و هژمونیک در نظام فکری و سیاسی مسئولان جمهوری اسلامی ایران، به نظر می‌رسد تمرکز این رسانه نوپا نه بر فعالیت سیاسی بلکه بر فرهنگ و اجتماع است. بدین‌سان در رویکرد راهاندازان تلویزیون بی‌بی‌سی فارسی، این پیش‌فرض نهفته است که اهداف بلندمدت فرهنگی-اجتماعی در نهایت، اهداف کوتاه‌مدت سیاسی را نیز تأمین خواهد کرد. بر این اساس نگاهی گذرا به درون‌مایه مهم‌ترین برنامه‌های این تلویزیون حاکی از رویکرد اساساً فرهنگی آن است. مهم‌ترین برنامه‌هایی که با این رویکرد در شبکه بی‌بی‌سی فارسی پخش شده‌اند به صورت مختصر معرفی می‌شوند.

اکران: برنامه اکران ایجاد یک پل ارتباطی میان سینمای بومی و هالیوود است. به عبارت دیگر این برنامه روکشی است بر روند خزنده هالیوودی کردن سینمای ملی ایران و الگوبرداری کارگردانان و بازیگران داخل ایران از هالیوود و رویگردانی از سینمای ملی در بلندمدت است.

کوک: برنامه کوک براساس تکنیک الگوسازی و تکنیک شلوغ‌نمایی و تمرکز بر مخاطب جوان به تولید برنامه پرداخته است. تلویزیون بی‌بی‌سی فارسی به‌گونه‌ای برنامه‌سازی می‌کند که گویی در لابه‌لای برنامه‌های خود جایی برای مخاطبان پیر باقی نمی‌گذارد. در حقیقت هرچند این رسانه مخاطبان خود را آشکارا معرفی نمی‌کند اما رصد موضوعات برنامه‌ها و مخاطبان هدف این برنامه و مشارکت‌کنندگان برنامه‌ها نشان می‌دهد، جمعیت آماری اصلی مورد نظر این رسانه، جوانان و نسل سوم هستند. در این راستا درون‌مایه برنامه‌هایی مانند نوبت شما و کوک نشان می‌دهد که جذابیت این برنامه‌ها عمدتاً برای نسل سوم است. از این رو جوانان در کسوت مخاطب اصلی، روند کلی و بن‌مایه برنامه‌های تلویزیون بی‌بی‌سی را تحت الشاع خود قرار می‌دهند. به عنوان نمونه برنامه روزانه «نوبت شما» در تاریخ ۱۳۸۸/۱۱/۳۰ سوژه «امید به آینده» را به عنوان موضوع برنامه انتخاب کرده است. یکی از شاخص‌های بسیار کلیدی در میان جوانان و جامعه‌شناسی جوانان هر جامعه، شاخص «امید» و «امیدواری» است که توجه هر رسانه به آن سوژه‌ای جذاب و درخور توجه برای جوانان خواهد بود. نوبت شما این تاریخ، در برنامه خود این پرسش را مطرح کرد: «به آینده‌تان چقدر امیدوارید؟»

این پرسش به خودی خود و جدا از پاسخ‌هایی که به آن داده می‌شود، حاکی از رویکرد عمیق تئوری‌سینهای این برنامه است.

صفحه ۲: در برنامه صفحه ۲ با تکنیک اعتبار منبع و همچنین استفاده از اندیشمندان، محققان و کارشناسان صاحب‌نام و مشهور، به تحلیل مسائل روز و تولید برنامه‌ها می‌پردازند. صفحه ۲ برنامه‌ای است که در این راستا قابل بررسی است. در این برنامه مدعوین دو مشخصه دارند: یکی اینکه از چهره‌های مهم دانشگاهی و پژوهشی هستند و دوم اینکه از کارشناسانی که به‌طور مدام در بخش تحلیلی خبرهای بی‌بی‌سی حضور دارند و به لحاظ حضور مداوم و فعالیت در شبکه، جزو کارشناسان و متخصصان هستند، استفاده می‌کند. از این رو مخاطب همواره به طرز تلویزیونی، علمی و تخصصی بودن برنامه را می‌پذیرد.

به عبارت دیگر: در این برنامه بیشتر از شخصیت‌های سیاسی و فرهنگی دعوت می‌شود. به بیان دیگر در این برنامه کسانی حضور دارند که نفس حضور آنها اهمیت دارد و مخاطب به محض اطلاع از مهمانان برنامه ضرورت دیدن آن را حس می‌کند، به تعبیری دیگر مهمانان این برنامه شخصیت‌هایی هستند که مخاطب به سختی می‌تواند در جایی غیر از شبکه بی‌بی‌سی به آنها دسترسی یابد. پس در این برنامه احساس نیاز ایجاد می‌شود. از دیگر ویژگی‌های این برنامه، اطلاع‌رسانی و تبلیغ آن در طول هفته است که بر اهمیت آن می‌افزاید.

به طور کلی در این دو برنامه شبکه بی‌بی‌سی فارسی با ابزارهای علمی، تخصصی، کمیاب و نو بودن به اعتبار منابع خود و تأثیرگذاری برنامه‌هایش می‌افزاید.

نوبت شما: در برنامه نوبت شما با استفاده از تکنیک قرار دادن هدف در پس‌زمینه و همچنین قاعده استفاده از ارزش‌ها برای اثرگذاری در نگرش‌ها (مسائلی مانند حقوق بشر، دموکراسی، آزادی) و همچنین با استفاده از تکنیک سادگی در پیام (استفاده از ضرب المثل و دیالوگ کوچه بازاری) به ایجاد روابط مبتنی بر صمیمیت و همدلی با مخاطب عام دست می‌زنند.

برنامه نوبت شما به وسیله ابزار و به کارگیری قابلیت کارآمد وب‌کم، ایمیل، چت و پیامک توانسته است با مخاطب ایرانی از یکسو و با رسانه‌های دیگر از سوی دیگر ارتباط برقرار کند.

پیشنهادها در زمینه راههای مقابله با سیاست‌های شبکه بی‌بی‌سی

سیاست‌های مقابله با سیاست‌های رسانه‌ای بی‌بی‌سی را می‌توان در دو بعد یکی سیاست کلی و دیگری سیاست اجرایی، مورد توجه دست‌اندرکاران رسانه‌ای قرار داد.

الف. سیاست‌های کلی عبارتند از: مشخص کردن نقاط تهدید و مورد هجوم، گزینش و اولویت‌بندی بخش‌های مورد تهاجم، توجه به بخش فرهنگ در نظام کلی برنامه‌ریزی توسعه کشور، رعایت اصول و ارزش‌های اسلامی - ایرانی در برنامه‌ریزی‌های توسعه کشور، ساماندهی

و هماهنگ کردن فعالیت‌های فرهنگی نهادها و دستگاه‌های فرهنگی کشور، تلاش برای قانونمندی بیشتر در فعالیت‌های فرهنگی و معنوی، تحکیم وحدت و همبستگی ملی ضمن احترام به آداب و رسوم و فرهنگ‌های محلی، احیا و حمایت از نهادهای فرهنگی مردمی، توجه به کارآمد بودن دین در امر حکومت و مبارزه با تفکر جدایی دین از سیاست، ایجاد زمینه‌های مناسب برای حمایت از روحیه ابداع هنری و نوآوری در حوزه‌های مختلف، اهتمام به اطلاع‌رسانی صحیح و بارور کردن اوقات فراغت جامعه از طریق رسانه‌ها، ایجاد زمینه‌های رشد کمی و کیفی آثار و خدمات فرهنگی و بهره‌گیری از فناوری مناسب روز، فراهم آوردن به کارگیری شیوه‌ها و بیان هنری در ترویج مفاهیم اسلامی—ایرانی و اصلاح فرهنگ عمومی، ارائه تفکیک نتایج عملکرد مدیران بخش‌های گوناگون از ارزش‌های دینی، اصلاح رفتار مدیران، توسعه و گسترش زبان و ادبیات فارسی در کشور، توجیه شخصیت‌ها و گروه‌های مرجع درخصوص پیامدهای نامطلوب موضع و رفتار آنان، رعایت اصل پاسخگویی منطقی و با سعه صدر به ابهامات، به جای تخطیه سیاسی یا ارزشی.

ب. راهبردهای اجرایی: راهبردهای اجرایی از جمله مواردی است که باید توجه دست‌اندرکاران پاسخگو به مقابله با رسانه بی‌بی‌سی را به آن جلب کرد. موارد مورد توجه عبارتند است از: تعمیق بیش نسل انقلاب در مواجهه علمی با فرهنگ‌ها، مظاهر تمدن، تبادل و اشاعه فرهنگی، تلاش در جهت آشنا ساختن نسل‌های بعد با جنبه‌های مثبت فرهنگی اقوام، ملت‌ها، تمدن‌ها، وجوده اشتراک و افتراق آن با فرهنگ خودی، تشویق جوانان نسبت به امر اسلام‌شناسی و ایران‌شناسی در مراکز علمی و دانشگاهی و هدایت تلاش‌های آنان در حوزه فرهنگ و تمدن اسلامی، اهتمام نسبت به معرفی منابع اصیل فرهنگی اسلامی—ایرانی به مخاطبان، به‌ویژه جوانان، نیازمندی و بررسی تقاضاهای فرهنگی جوانان و پاسخگویی مناسب به آن از طریق ارائه الگوسازی، تقویت تفکر، تعقل و قدرت تقادی و انتخاب در عرصه تلاقي و تعارض افکار، فراهم آوردن امکان حضور فعال و مشارکت نوآوران در برنامه‌ها و فعالیت‌های فرهنگی و اصلاح نگرش جامعه مبنی بر اعتماد و باور داشتن به

توانایی‌ها و شایستگی‌های نسل جوان، نشاط‌آفرینی فرهنگی از طریق ایجاد و گسترش تسهیلات ورزشی و پرورش و تقویت روح و جسم و معرفی هنر اصیل و سازنده به جوانان. در زمینه‌های فرهنگی و هنری در قالب دو گزینه می‌توان پیشنهادهایی را با توجه به بررسی شبکه بی‌بی‌سی در این زمینه ارائه داد:

۱. نقش نهادهای فرهنگی (وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و...) در مقابله با تلویزیون بی‌بی‌سی فارسی.

از جمله مواردی که این نهادها می‌بایست به آنها توجه کنند، عبارت است از:

توجه به تولید مؤثر فرهنگی، توجه جدی جهت عملی کردن فرمایش‌های حضرت امام خمینی (ره) و مقام معظم رهبری درباره صداوسیما، به کارگیری قالب‌های متنوع هنری برای عرضه مفاهیم فرهنگ اسلامی، نیازمنجی از مخاطبان در زمینه‌های مختلف فرهنگی، تربیت نیروی انسانی دست‌اندرکار در عرصه‌های فرهنگی متناسب با اهداف فرهنگی نظام به‌ویژه در بخش‌های تصمیم‌گیری و ارزیابی و نظارت مستمر بر فعالیت آنها، فعال‌تر کردن تبلیغات اسلامی در نمادهای محلی و فرهنگی، تشكیل، تقویت و تجهیز مراکز اطلاع‌رسانی و حمایت و هدایت صحیح این مراکز، ارائه الگوهای مناسب برای اقشار مختلف مخاطبان به‌ویژه کودکان، نوجوانان و جوانان، فراهم سازی زمینه‌های ارتقای آگاهی مخاطبان (بیشن و دانش) در زمینه‌های مختلف علوم و فرهنگ، به‌ویژه دین در کلیه برنامه‌ها با جهت‌گیری مناسب و منطقی، ارتقا بخشیدن کیفیت محتوایی تولیدات با ارتباط جدی با استادان حوزه و دانشگاه، ایجاد زمینه‌های مناسب برای بهره‌گیری مطلوب و متعادل فرهنگی و هنری از اوقات فراغت و تقریح.

۲. نقش وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (معاونت سینمایی و....).

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌تواند در مقابله با سیاست رسانه‌ای بی‌بی‌سی به موارد زیر توجه کند:

پذیرش تعدد قومیت‌ها و فرهنگ‌ها و تلاش برای بازشناسی ویژگی‌های آن در قالب

فیلم‌های سینمایی و مستند، بازتولید گفتمان رسانه‌ای در قالب ملی و استانی با ویژگی‌های خاص خود جهت هماهنگ‌سازی گفتمان اسلامی انقلابی با روح زمانه و پاسخگویی به نیازهای مخاطبان، بازتولید رابطه مبتنی بر اعتماد میان گروه‌های مرجع و نسل جدید جهت ایجاد الگوهای رفتاری، معماری جامعه‌ای امن و توأم با آرامش و نشاط، بازسازی هویت تاریخی و ملی و بازتعريف وفاق نسلی، قومی و فرهنگی، بازتعريف سبد فرهنگی جامعه با توجه به مسئولیت‌ها و کارکرد نهادهای فرهنگی کشور، بازتعريف موقعیت جامعه و کشور در حوزه جهانی و طراحی نحوه مواجهه سیاستمداران، تصمیم‌گیران و نخبگان فرهنگی جامعه در برابر امواج تهاجم فرهنگی در قالب جهانی‌شدن، بازتعريف فرهنگ اسلامی – ایرانی در برابر فرهنگ‌های وارداتی، ضرورت شناخت مخاطبان و بهره‌وران حوزه فرهنگ و هنر و تولید محتوای مورد نیاز آنها، ارزیابی و نقد عملکردهای نهادهای فرهنگی در حوزه هدف‌گذاری، سیاست‌گذاری و اجرا، تناسب بین تولیدات با محتوای فرهنگی با میزان مخاطبان و طیف‌های آن، توجه به حساسیت‌های دینی و ارزشی مردم و تحريك نکردن گرایش‌ها و احساسات قابل احترام ایشان در برابر تولیدات فرهنگی رسانه‌ای، ارائه تولیدات مطلوب و باکیفیت، با رعایت ارزش‌ها، سنت‌ها، اسطوره‌ها و تصورات تاریخی فرهنگ عمومی و تنظیم اولویت اهداف فرهنگی کشور مناسب با نیاز مخاطبان، شرایط ملی، منطقه‌ای و جهانی از جمله مواردی است که می‌بایست در حوزه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (معاونت سینمایی و...) به آنها توجه داشت.

فهرست منابع

- بدیعی، نعیم، (۱۳۷۵)، «تجزیه و تحلیل محتوا»، مجله معاونت پژوهشی دانشگاه علامه طباطبائی، شماره ۱.
- ترابی، مهناز، (۱۳۸۵)، تحلیل محتوای اخبار فاکس نیوز در مورد مسائل هسته‌ای ایران، مرکز تحقیقات صداوسیما.
- ترابی، مهناز، غفوری، فلور، (۱۳۸۲)، بررسی ساختار و محتوای شبکه العالم، مرکز تحقیقات صداوسیما.
- جنیدی، رضا، (۱۳۸۷)، «نگاهی به تکنیک‌های عملیات روانی در رسانه»، رجا نیوز، ۲۶ فروردین.
- رضوی‌زاده (۱۳۷۷)، «راهنمایی و سلطه در جریان بین‌المللی خبر»، فصلنامه رسانه.
- ضیائی‌پور، حمید، (۱۳۸۶)، جنگ نرم، جلد ۱، مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر ایران.
- عباسی، شهاب‌الدین، (۱۳۸۲)، «دین و فناوری تلویزیون از نیل پستمن»، فصلنامه پژوهش و سنجش، سال دهم، شماره ۳۵.

۱۵۴ ♦ نامه پژوهش فرهنگی

- عیوضی، محمدرحیم، (۱۳۸۷)، «بحران‌شناسی رسانه‌ای»، «رسانه قدرت نرم قرن ۲۱»، فصلنامه علمی - پژوهشی، مرکز تحقیقات و مطالعات صداوسیما.
- لطفیان، ابراهیم، (۱۳۸۳)، «عملیات روانی در نبرد سلطه»، فصلنامه عملیات روانی، سال دوم، شماره ۷.
- محمدی نجم، سیدحسین، (۱۳۸۴)، فصلنامه عملیات روانی، سال سوم، شماره ۹.
- مسعودی، امیر، (۱۳۸۷)، «شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای خبر»، پژوهش و سنجش، تابستان و پاییز، مرکز تحقیقات و مطالعات سنجش برنامه‌ای.
- مک لوهان، هربرت مارشال، (۱۳۷۷)، برای درک رسانه‌ها، تهران، مرکز تحقیقات، مطالعات و سنجش برنامه‌ای صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران.
- مولانا، حمید، (۱۳۸۲)، «جنگ روانی و فریکاری رسانه‌ها»، فصلنامه علمی - پژوهشی، سال دهم، شماره ۳، مرکز تحقیقات و مطالعات صداوسیما.
- Winter, giyn, (2000), "*A Comparative discussion of the notion of validity in qualitative and quantitative research*" – No 394.